

Sygn. akt III C 3643/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie – Wydział III Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Małgorzata Janik-Białek

Protokolant: stażysta Agnieszka Majewska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2019 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

przeciwko **S. M.**

o **zapłatę**

oddala powództwo.

SSR Małgorzata Janik-Białek

UZASADNIENIE

(w postępowaniu uproszczonym)

Pozwem wniesionym dnia 8 sierpnia 2018 r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej S. M. kwoty 214,11 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania pozwu wskazano, że powód wykonał na rzecz pozwanego usługę dodatkową, o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt. 11 ustawy Prawo energetyczne. Wobec powyższego pozwana została obciążona kwotą 210,28 zł wynikającą z faktury VAT (...) z terminem płatności należności głównej określonym na dzień 4 maja 2018 r. Dodatkowo powód obciążył pozwanego kwotą skapitalizowanych odsetek w wysokości 3,83 zł za opóźnienie w zapłacie w/w faktury. Opłata za wykonanie dodatkowej usługi na zlecenie odbiorcy została obliczona na podstawie pkt. 6 obowiązującej w dacie obciążenia pozwanego taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej.

W dniu 6 września 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin- Zachód w Lublinie wydał przeciwko pozwanej S. M. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana S. M. złożyła sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana oświadczyła, iż powódka nie wykonywała w przedmiotowym okresie na rzecz pozwanej żadnych usług dodatkowych, które byłyby obopólnie uzgodnione co do ceny i terminu wykonania, stąd roszczenie jest nieuprawnione i bezzasadne.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 9 września 2019 r. powód wskazał, iż roszczenie wynika z wykonania przez (...) sp. z o.o. wstrzymania, a następnie wznowienia dostaw energii elektrycznej na podstawie art. 6b i nast. ustawy Prawo energetyczne. Powód wskazał, iż przepisy ustawy nie regulują sposobu ponownego podłączenia do sieci, a zatem nie

jest wymagany wniosek czy też zlecenie odbiorcy o ponowne podłączenie, lecz wznowienie następuje po uregulowaniu zaległości.

Na rozprawie w dniu 3 grudnia 2019 r. pełnomocnik pozwanej zaprzeczył, aby czynności powoływane przez powódkę zostały wykonane i wskazał, iż prawdopodobnie doszło do omyłki ze strony montera, gdyż z protokołu wynika, że wyłączenia dokonano 17 kwietnia o godz. 11:20, a podłączenia tego samego dnia o godz. 13:38, a zatem po dwóch godzinach, co wskazuje na to, że monter się pomylił. W protokole nie ma numeru licznika, a nadto we wskazanym czasie nie było odłączeń prądu ani też nie było zaległości w opłatach za prąd. Nadto usługa taka nie została zlecona przez pozwaną jak też i nie została przez nią odebrana. Strona pozwana zakwestionowała także kwotę zastosowaną w fakturze wskazując, iż z taryfy opłat dostępnej na stronie internetowej E. wynika, że opłata za przerwanie i wznowienie dostaw energii na napięciu nN wynosi 83,56 zł, zaś nie wiadomo skąd na fakturze znalazła się kwota ok. 210 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. M. jest odbiorcą energii elektrycznej w lokalu mieszkalnym położonym S. przy ul. (...).

niesporne

(...) sp. z o.o. opublikowanej w Biuletynie Branżowym (...) nr 196 z 15 grudnia 2017 r. za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6b ust 1,2,4 ustawy, z zastrzeżeniem art. 6c ustawy, pobiera się opłatę w wysokości : na napięciu nN - 85,48 zł.

Dowód:

- wydruk taryfy k. 39-40

W dniu 19 kwietnia 2018 r. (...) sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...) dla kontrahenta o numerze (...) za ze wskazaniem daty wykonania usługi na dzień 18 kwietnia 2018 r. W opisie wskazano, iż faktura dotyczy „wzn. dost. en. wstrz. z winy odbiorcy (nN)p. 3.3.21.1. Do zapłaty wskazano kwotę 210,28 zł brutto, a termin zapłaty oznaczono na dzień 4 maja 2018 r. Jako dane nabywcy wpisano „M. S. ul. (...), (...)-(...) S.”.

Dowód:

- wydruk faktury k. 28

Z wydruku ze strony internetowej o adresie <http://watto.enea.pl> wygenerowanego w dniu 10 września 2019 r. wynika, iż pod adresem S. ul. 5 lipca 10/6 w dniu 17 kwietnia 2018 r. o godz. 11:20:04 dokonano odłączenia windyacyjnego, zaś w tym samym dniu o godz. 13:38:14 dokonano podłączenia windyacyjnego.

Z kolejnego wydruku ze strony internetowej o adresie <http://watto.enea.pl> wygenerowanego w dniu 10 września 2019 r. wynika, iż pod adresem S. ul. 5 lipca 10/6 w dniu 17 kwietnia 2018 r. o godz. 11:19:38 dokonano odłączenia windyacyjnego, zaś w tym samym dniu o godz. 13:38:47 dokonano podłączenia windyacyjnego.

Dowód:

- wydruki k. 37 i 38

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Przedmiotowe roszczenie o zapłatę opłaty za dwukrotne (jak wynika z faktury) wykonanie usługi dodatkowej na zlecenie odbiorcy polegające na wznowieniu dostarczania energii elektrycznej do lokalu powód wywodził – jak wskazał w pozwie - ze zlecenia dokonanego przez Odbiorcę oraz faktury VAT nr (...).

Powód ogólną podstawę prawną swojego roszczenia wywodził także z art. 6b z ustawy dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U.2018.755 j.t.). Przepis ten stanowi, iż przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii;
- 2) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

W kolejnych ustępach tego przepisu wskazano, że przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska.

W art. 6b ust. 5 wskazano, że przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.

W § 19 ust 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra (...) z dnia 29 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z dnia 30 grudnia 2017 r.) wskazano, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi: przerwanie i wznowienie dostarczania energii elektrycznej. Analogiczną regulację zawiera par 19 ust 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra (...) w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną z dnia 6 marca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 503)

W niniejszej sprawie powód domagając się zasądzenia dochodzonej pozwem kwoty wskazywał, iż wykonał usługę dodatkową wznowienia dostarczania energii elektrycznej do lokalu położonego w S. przy ul. (...) na zlecenie odbiorcy S. M.. Pozwana zaprzeczyła zaś, by kiedykolwiek zlecała powodowi wykonanie ww. usługi dodatkowej, a także by usługa taka była w przedmiotowym okresie czasu wykonana. Pozwana podniosła również, że nie miało miejsca odłączenie prądu w lokalu oraz że nie zalegała z opłatami za energię elektryczną. W takiej sytuacji, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z treści art. 6 kc, obowiązkiem powoda było wykazanie faktu zlecenia mu przez pozwaną wykonania, i to dwukrotnie, usługi dodatkowej, za którą domaga się zapłaty.

W ocenie Sądu powód nie sprostował temu obowiązkowi. Powód nie wykazał bowiem, aby pozwana zleciła mu dokonanie dwukrotnie w dniu 17 kwietnia 2018 r. wznowienia dostaw energii do punktu poboru. Sąd miał na względzie, iż zgodnie z § 19 ust 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra (...) z dnia 29 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z dnia 30 grudnia 2017 r.) oraz analogicznie brzmiącego par 19 ust 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra (...) w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną z dnia 6 marca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 503) wykonanie usługi dodatkowej następuje na zlecenie Odbiorcy. To samo wynika z powoływanego przez powoda zapisu art. 46 ust 4 pkt. 11 ustawy Prawo energetyczne, gdzie zapisano, że Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności zakres usług wykonywanych na dodatkowe zlecenie odbiorcy i sposób ustalania opłat za te usługi. Tymczasem powód złożenia takiego zlecenia przez pozwaną S. M. nie wykazał w żaden sposób. W szczególności nie stanowi takiego dowodu wydruk k. 37 i 38 albowiem nie stanowi on potwierdzenia zlecenia

wykonania przedmiotowej usługi dodatkowej. Nadto wydruki zaprezentowane przez stronę powodową jako dowód w sprawie wskazują na dwukrotne odłączenie i podłączenie windyacyjne u odbiorcy S. M. wykonane w dniu 17 kwietnia 2018 r. : jedno o godz. 11:19:38 (odłączenie) oraz o godz. 13:38:47 (podłączenie) oraz drugie o godz. 11:20:04 (odłączenie) i o godz. 13:38:14 (podłączenie). Tak niewielkie odstępy czasu pomiędzy odnotowanymi czynnościami odłączeń i podłączeń windyacyjnych wskazują z dużą dozą prawdopodobieństwa na omyłkowe zdublowanie tych samym czynności. Nadto z obu przedstawionych wydruków wynika, iż podłączenia windyacyjnego dokonano o godz. 13:38, zaś odłączenia ok. godz. 11:20. Zatem podłączenie windyacyjne miało wg. danych z wydruków miejsce po ok. 2 godzinach po odłączeniu. Budzi to również uzasadnione wątpliwości co do tego, czy istotnie odłączenie i podłączenie windyacyjne miało miejsce, a także czy było uzasadnione. Sąd zważył bowiem, że jakkolwiek przywołany przez powoda jako podstawa wstrzymania dostarczania energii przepis art. 6b ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 ze zm.) stanowi, iż przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności, to jednak ust. 3 tego artykułu określa, iż przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. Spełnienia tej formalnej przesłanki wstrzymania dostarczania energii elektrycznej powód nie tylko nie wykazał, ale też i na jej wykonanie nawet nie wskazywał. Tymczasem przepis ten chroni przede wszystkim interesy odbiorcy energii elektrycznej, który musi mieć zarówno świadomość istnienia zaległości w opłatach należności za dostarczoną energię, terminów płatności poszczególnych należności oraz poszczególnych okresów zwłoki za konkretnie wskazane czynniki energetyczne, jak i świadomość skutków związanych z brakiem uregulowania należności w wyznaczonym terminie wobec dotkliwosci sankcji, jaką jest wstrzymanie dostaw energii elektrycznej. Wymogi określone w tym przepisie muszą być bezwzględnie spełnione, aby wstrzymanie dostaw energii było zasadne. Oznacza to, że samo istnienie zadłużenia nie jest wystarczające dla wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, a konieczne jest jeszcze należyte, szczegółowe uprzednie poinformowanie odbiorcy o wysokości zadłużenia i o skutkach braku uiszczenia należności. (vide: wyrok SA w Warszawie z dnia 18.06.2013 r. wydany w sprawie VI ACa 1361/12).

Tymczasem strona powodowa nie wykazała także istnienia zadłużenia uzasadniającego wstrzymanie dostawy energii do lokalu pozwanej jak i dochowania trybu postępowania przewidzianego w cytowanych wyżej zapisach ustawy.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zaoferowane przez stronę powodową w postaci faktury a także wydruku fragmentu taryfy, który pozwolił na ustalenie wysokości opłaty stosowanej u powoda za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy. Z kolei wydruki ze strony internetowej o adresie <http://watto.enea.pl> nie zawierają niczyjego podpisu, zatem nie stanowią nawet dokumentu prywatnego, a nadto zostały wygenerowane w dniu 10.09.2019 r., a zatem już w toku procesu. Żaden z opisanych wyżej i naprowadzonych przez stronę powodową dowodów nie wykazał jednak, by pozwana S. M. dokonała zlecenia wykonania przez powoda dwukrotnie, w tym samym dniu, dodatkowej usługi wznowienia dostaw energii do lokalu. Powód twierdzi, iż wznowienie dostaw nie wymaga zlecenia ani wniosku odbiorcy, jednak na co innego wskazują powoływane przez powoda przepisy ustawy Prawo energetyczne oraz Rozporządzenia wydanego na podstawie delegacji zawartej w art. 46 ust 3 tej ustawy, które wskazują na regulację dotyczącą usług wykonywanych na dodatkowe zlecenie odbiorcy. Zatem w ocenie Sądu dla uznania roszczenia powoda za zasadne konieczne było wykazanie przez powoda, iż do zlecenia takowej usługi dodatkowej przez odbiorcę, czyli pozwaną, rzeczywiście doszło, a także, że wstrzymanie dostaw energii, które skutkowało jej wznowieniem, było uzasadnione przesłankami uregulowanymi w art. 6b ust 1 ustawy Prawo energetyczne, oraz że został zachowany tryb uregulowany w art. 6b ust 3 ww. ustawy. Faktów tych powód nie wykazał.

Z powyższych względów powództwo należało oddalić.

SSR Małgorzata Janik-Białek

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować terminowe sporządzenie uzasadnienia (urlop s. ref. w dniach 19 i 20 grudnia 2019 r., dni 25, 26 grudnia 2019 r. ustawowo wolne od pracy; dzień 27 grudnia 2019 r. wolny od pracy w tut. sądzie, urlop s. ref., w dniach 30 i 31 grudnia 2019 r., dzień 1 stycznia 2020 r. wolny od pracy).
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda zgodnie z wnioskiem datowanym na dzień 10 grudnia 2019 r.
3. Wykonać zarządzenie w terminie 7 dni.
4. Akta przedłożyć po wpłynięciu pisma lub za 30 dni od wykonania zarządzenia.

SSR Małgorzata Janik - Białek

S., dnia 2 stycznia 2020 r.